

[Udenrigsministeren]

På det uformelle EF-udenrigsministermøde i Granada den 15.-16. april 1989 rejstes spørgsmålet om eventuelle konsekvenser for EF's sanktionspolitik af Sydafrikas mulige tiltrædelse af ikkespredningstraktaten fra 1968 (NPT).

Resultatet af drøftelsen blev, at dette spørgsmål vil indgå i de generelle Sydafrikaovervejelser mellem De Tolv, som finder sted inden for rammerne af det Europæiske Politiske Samarbejde.

Regeringen finder ikke, at der er grund til at lempe på det forbud mod samarbejde med Sydafrika på det nukleare område, som EF-landene vedtog i september 1985. Fra dansk side har vi tværtimod ved flere lejligheder, senest på EPS-udenrigsministermødet i Madrid den 14. februar, foreslået en skærpelse af EF's handels-sanktioner over for Sydafrika.

Spm. nr. S 776

Til *justitsministeren* (14/4 89) af:

Pia Kjærsgaard (FP):

»Finder ministeren det ikke betænkeligt, at der ydes offentlige midler til Rådet for Større Færdselssikkerhed, når Rådet ikke driver virksomhed, der opfylder kravene til færdselssikkerhed?«

Begrundelse

Af Jyllands-Posten den 14. april 1989 fremgår det, at Rådet for Større Færdselssikkerhed netop har udgivet en brochure i 200.000 eksemplarer med et indhold af produkter, der for fleres vedkommende ikke opfylder de simpleste krav til sikkerhed.

Denne udvikling er nedbrydende for tilliden til Rådet for Større Færdselssikkerhed, og ministerens kommentar hertil er ønskelig, ikke mindst fordi de offentlige midler helt klart ikke skal bruges til tilfældige ikkegodkendte produkters udbredelse.

Svar (2/5 89):

Justitsministeren (H. P. Clausen):

I anledning af spørgsmålet har Justitsministeret indhentet en udtalelse fra Rådet for Større Færdselssikkerhed.

Rådet har bl.a. udtalt, at der i 1989 udsendtes en ny revideret udgave af brochuren »Børn i bilen«, som udsendtes første gang i 1984.

I den nye brochure siges det gentagne gange, at Rådet kun anbefaler godkendt sikkerhedsudstyr, og at godkendelse er forbrugernes eneste garanti for, at produktet er afprøvet og fundet sikkert.

Endvidere indeholder brochuren nu en illustreret markedsoversigt over eksisterende børnesikkerhedsudstyr på det danske marked. Af hensyn til økonomien havde Rådet indbudt samtlige importører og fabrikanter til at medvirke ved at bidrage med 2.000 kr. for stregtegningsannonce og 500 kr. for omtale af produktet.

I brochurens foromtale af markedsoversigten understreges det, at listen bygger på importørernes egne opgivelser, og at Rådet ikke kan give garanti for oversigtens oplysninger.

Ud for hvert omtalt produkt er angivet, hvorvidt produktet indeholder en af de tre godkendelser, ligesom listen også indeholder produkter, som af en eller anden grund ikke er godkendt.

Det kan naturligvis altid diskuteres, hvorvidt der i en brochure fra Rådet for Større Færdselssikkerhed bør vises sikkerhedsudstyr, som ikke eller endnu ikke er godkendt.

Overvejelserne har i denne forbindelse gået på, at markedet for sikkerhedsudstyr i disse år er i kraftig udvikling med mange nye tiltag. Det, som den ene dag ikke er godkendt, kan næste dag være godkendt og af høj sikkerhedsmæssig værdi. Det må derfor anses for betydelig bedre, at Rådet i denne sammenhæng ser det som sin hovedopgave at informere og understrege vigtigheden af at se efter godkendelsesmærkaterne og derefter overlade til den enkelte at vælge udstyr efter egne overvejelser og vurderinger.

Justitsministeriet kan henhold sig til Rådets udtalelse og finder ikke anledning til at foretage yderligere i anledning af den omhandlede brochure.

Spm. nr. S 780

Til *justitsministeren* (18/4 89) af:

Birthe Hansen (SF):

»Kan ministeren bekræfte, at personer, der pågribes i forbindelse med spirituskørsel, kan få udstedt et midlertidigt kørekort?«